

L'operació Roca al País Valencià

¿Amb qui farà Roca la seua operació al País Valencià? / Ardiu

La difícil «reconversió» cap a un centre reformista

No ho té fàcil, no, el senyor Roca Junyent, en l'intent, amb ressonàncies cambonianes, de vertebrar el centre polític espanyol, modernitzar la carcassa anacrònica de l'Estat i «catalanitzar» Espanya. La primera dificultat prové del fet que Catalunya (i Euskadi) són tota una altra cosa, com fins i tot el senyor Guerra comença a intuir, després dels copiosos rebolcons electorals que acaben de suportar ell i el seu partit en ambdues nacions. Extrapolar, per tant, a la resta de l'Estat el triomf de Convergència i Unió, reduint-la a força política centrista, negligint el decisiu component nacionalista de la victòria, seria d'un mecanicisme tan candorós com inoperant. El centre polític és, a més, una criatura tan informe com sol·licitada. I així són o volen ser centristes des dels democràta-cristians, reticents companys de coalició del sistemàtic perdedor senyor Fraga, passant pel suarisme subsidiari del partit del govern, els liberals de tota mena, congènitament intersticials, i, encara, un PSOE tan decantat a la dreta que té traumatitzat el PCE. Si jo fos el centre, m'anomenaria Terra de Tots.

I, encara més, el senyor Roca ha de treballar amb

material d'enderrocament, amb les despulles del naufragi d'UCD. Una tasca de tità, certament, i, amb tot, possible. Si més no, en certes zones de l'Estat.

Galícia, amb Franqueira. Mallorca, amb Albertí. Andalusia, amb el Partido Andaluz... I al País Valencià? Roca, per ara, ni l'ha citat. Només Trias Fargas ha fet un viatge a Castelló de la Plana, de la mà de Benjamí Casañ i desqualificant Monsonís («un xicot que crec que ha estat molt de temps a Alemanya»). I és, en efecte, a Castelló on la maniobra Roca pot quallar amb una relativa força. I això perquè el liberalisme té a les comarques del nord del país una certa estructura de «clientisme» polític, i és, també, la circumscripció menys afectada per la pesta anticatalanista que ens ha flagel·lat els darrers anys. Potser també siga el cas d'Alacant, on el liberalisme té unes mínimes bases i les llistes d'independents ex-UCD s'han fet amb alguna alcaldia. Una altra cosa és la «província» de València, i el cap i casal, més concretament.

En les comarques centrals la realitat política més immediata ha provo-

cat un clima particularment agressiu.

Només cal recordar que tots els polítics locals que han passat per UCD han estat còmplices o instigadors d'un clima de violència permanent que s'ha traduït tant en bombes com en la prohibició de la presència del mateix Roca, pel fet de ser català, en una sèrie de conferències dels ponents de la Constitució organitzades per l'Ateneu Mercantil. Impresentables i invalidats, per tant. I, a més, els hipotètics votants centristes, molt treballats per l'anticatalanisme, difícilment donaran suport a una alternativa que té com a cap principal un polític català i catalanista. Si a tot açò, ben garbellat, afegim que el valencianisme polític és lluny de qualsevol vel·leïtat centrista, resulta problemàtic el futur del Partit Reformista a les comarques centrals del país. Tot i que la reconversió de certes capes intermèdies a una alternativa democràtica i autonomista fóra desitjable per a la vida cívica d'aquest país.

ASSEGUREU-VOS

el Temps

SUBSCRIVIU-VOS A

el Temps

Preu d'una subscripció anual:

5.850 pessetes

*Forma de pagament:
taló bancari
o gir postal
a nom de:*

Edicions del País Valencià, S. A.

Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 13a.
VALÈNCIA-1
Telèfon 352 48 69